

CAFÉ PASJON

hun drev inn på sky av dampende regn
dagen var historie, trodde han, og ville hjem
en blåkopi av en gårdsdag hadde sneglet seg forbi
han trengte et intermesso, for å gå i gang på ny
Hun bestilte kaffe, han skulle ha sagt nei
som sagt så var han allerede mentalt sett på vei
hun gikk mykt og stille gjennom et folketomt rom
og fant et vindusbord på 'Cafe Pasjon'

han hadde sluttet å lengte etter en som var der
et menneske å savne, en å være nær
det hadde vært en annen tid, det hadde vært et annet liv
en gang hadde tilværelsen hatt et snev av symmetri
han fant ingen god forklaring på sin tålmodighet
at han gikk bort til bordet hennes og skjenket i mer
at han ikkje ble rastløs når hun fant frem en bok
og nøt stillheten på 'Cafe Pasjon'

hun hadde drukket sin kaffe og kunne ha vært gått
ute var det heller ikkje lenger så vått
men hun søkte et påskudd for å sitte litt til
hun kjente langt der inne et ønske om å bli
det var en herlig pirring, som fra den gang hun var ung
den som hadde stilnet hen og begynt å gjøre ondt
men hun hadde vunnet sin frihet og en slags ro
som ikkje tålte et nytt besøk på 'Cafe Pasjon'

LITT PÅ SIDEN

no é gode råd helt gratis, de faller ned som regn
men eg lider ikkje et livsforlis, eg bare tar en annen vei
eg takker for din tanke, og dine kloke ord
men eg har en sak å anke, og sitter ved feil bord

eg é bare litt på siden
eg é bare litt i utakt med tiden

eg setter ut mot hvite vidder, mot et åpent stykke land
med mye vås og sludder, og med balladen om en mann
men der é ingen mål, eg venter meg å nå
men et og annet bål, eg kan varme meg på

i dag og i morgen
og alle dager etter det
skal eg snu meg og se
kor langt eg e av sted

LOUISE

hun var en neondiamant, han en elskovs rakafant
hun var het og verdensvant, han var gutt, ikkje mann
hun var et syn, hun va'kje sann, han gikk sin første kveld i
land , helt uten forstand
Louise, Louise, la belle la belle Louise
Louise, Louise, Louise, Louise

hun duftet som en blomstereng, han ble et haleheng
hun sang sitt kjenningsrefreng,
han gikk til knes i nytt terreng
hun var bløt og sensuell, mellom silke og sateng
lå en elsket liten dreng
med Louise, Louise..

hun var en mester, magnifikk,
han smeltet under hete blikk
hun var et magisk øyeblikk, han var den hun aldri fikk
han var vill og hun var øm,
hun en brønn og han var grønn,
og hun var sann, ikkje en drøm
Louise, Louise.....

hun sa 'so long, mon cherie',
han nikket stumt på gutters vis
hun fant sin Burbon og is, han forlot sitt paradiset
men glemte aldri Louise som leste nattens poesi
hun var for alltid i hans liv
Louise, Louise.....

RYGGEN FRI

eg stjeler tid til mine sysler
eg stjeler kraft et sted i det blå
eg stjeler lyst, eg stjeler vilje
eg stjeler mot før eg går

men eg har ryggen fri
- det é bare en mørketid
ja, eg har ryggen fri
- det é bare en mørketid
som rir forbi

eg skjærer av når synet svekkes
eg bryter opp når blikket blir tomt
eg bøyer av når trykket øker
og eg går vekk når det gjør ondt

eg roper høyt mot mine egne
og holder kjeft på ukjent grunn
eg sier ja, når eg minst vil det
eg sier nei, sånn helt uten grunn

RINGER I VANNET

du hiver en stein i vannet og følger ringens gang
den som strekker seg lenger og lenger
og blir til en meridian
den som aldri kommer tilbake
den som aldri slår seg ned
den som aldri slutter å vandre
som aldri sirkler inn sitt sted

ringer i vannet
tindrer i solens glød
ringer i vannet
seiler sin egen sjø
ringer i vannet
hvisker kom og bli med
mens steinen du slapp
ligger på samme sted

taushet bryter lydmuren, stillhet ringer høyt
du venter på returen sliten, men fornøyd
du vet at du e snart tilbake
i ditt eget interiør
og du vet at det som virkelig smaker
e krydderet du dyrker sjøl

KAPP FARVEL

han sover som et barn bør når dagen går i havet
han sluknet som et nedbrent lys
men solen står som høyest og freser og svir
sitt merke i en sovende fyr

han é et havstykke ingen vil ro seg over
selv i den ytterste nød
mellom Kapp Farvel og Kapp Det Gode Håp
går vi alle rundt samme grøt

han har somre og vintre i ett og samme døgn
han har fremtid og håp i samme løgn
han ser skygger som lander og skygger som tar av
og han ser fanden på høylys dag

FILOSOFEN

oppfinneren é tom for ord, en selger flyter over

inspektøren sjekker alle spor, betjenten overvåker
noen leiter, noen har, noen finner aldri svar
noen deler, noen holder fast på det de tar

meglere veier i sin skål, for og i mot
synderen bringer ut sin skål, for bedring og bot
livet gir og livet tar, noen satser det de har
livet gir,.. og noen glir i fra

filosofen tenker tanken ut - agenten opererer skjult
journalisten vrir den minste klut
kapteinen og hans menn, seiler ut

piloten følger rutinene på bakken og i luften
arkeologen graver i ruinene, en fange planlegger flukten
alle lag har natt og dag, en tanke klar, en tanke vag
og i alle lag, kan skinnet bedra

EVENTYRET

noen skarpe ord har truffet meg midt i livet
eg vakler før eg synker ned og flater ut i sivet
og fuglene synger som om det var en deilig dag
et sted , et sted, tar de det fra

humler summer våren inn rundt ørene mine
og eg har vendt det annet kinn, dog halvt i svime
mens vinden gjør seg til, der 'an vifter med et deilig drag
et sted, et sted, tar 'an det fra

den visker; våkn opp! du raske gutt,
for eventyret e så langt i fra slutt

noen skarpe ord surrer ennå langt bak i hodet
helt umerkelig har de vandret med blodet
mens fuglene sang noe om en deilig dag
et sted, et sted, tok de det fra

de sang; våkn opp! du raske gutt,
for eventyret e så langt i fra slutt

TIDEN STÅR STILLE

ditt ønske e beskjedent, spinkelt og magert
så lite at det knapt kan ses eller høres
du synes du lever lenge, på gode dager
de som kommer etter onde og skjøre
du håper og ber om at ingen vet
at ingen senser, at ingen ser
at slagene rammer helt inn i din sjel
at frykten tar tak og lammer helt

tiden står stille
tiden står stille
tiden står stille
når tiden går til spille

innerst e håpet du ikkje tør å ha
du kveler det sjøl når det presser på
det e simpelthen en sjanse for stor til å ta
en vår så uendelig i det blå
om tiden har du ikkje lenger begrep
du styrer etter luner og overgrep
kamouflasje har blitt din spesialitet
et tegn på takt og god maner

VI TROR PÅ DET VI SER

vi e visst av det slaget, som liker hverdager best
som e faste i formen og smidd på samme lest
som gir sikre kort på hånden, som e lett å spille ut
vi vet stort sett ka som kommer og lite ligger skjult
vi tror ikkje på mirakler, eller dommedagsprofeti
har aldri snublet over orakler, i vår villeste fantasi

vi tror på det vi ser, og vi ser det vi tror
vi tenker kloke tanker men skriver aldri ned et ord
vi e med i samme kor som aldri synger ut
vi e av det slaget, som bare holder ut

vi e visst av det slaget, som alltid lever vel
som aldri har blitt jaget eller gått på en større smell
vi ligger midt i sjiktet, beskyttet og i ly
har aldri vunnet hovedrittet, vi e uten ry
vi tror ikkje på mirakler, eller dommedagsprofeti
har aldri snublet over orakler, i vår villeste fantasi